

alene af Hensyn til Exporthandelen, uagtet det oprindeligt er dette Hensyn, som ligger til Grund for det hele Creditoplagsystem, men ogsaa af den Grund, at de derved faae Hensind med at erlægge Toldafgiften, og det er jo naturligt, at jo længere de Handelende kunne faae Credit med at betale Afgiften, desbedre er det for dem; jeg maa imidlertid, hvad dette sidste Hensyn angaaer, bemærke, at ifølge det ældre System, efter hvilket de paagældende Varer bleve stemplede, maatte Tolden erlægges strax, og der har altsaa ikke dengang været tilstaaet de Handelende en saadan Udsættelse med Erlæggelsen af Tolden som den, der vil følge af Creditoplagsrettens Indrømmelse for visse Varer. For Tørklæder har man anseet det misligt at indrømme en saadan Creditoplagsret, fordi det vilde være uoverkommeligt for Toldopsynet at forelægge de kvartalsvise Efterfyn med Varerne, naar man ikke indskrænkede sig til saadanne større Varemasser som de, der ere betegnede i Lovudkastet; iøvrigt er der dog ogsaa endeel Tørklæder, og navnlig de meest gængse, de simpleste, som ville kunne erhverve Afgang til Creditoplag, naar de nemlig ikke indskrives som Tørklæder, men som Aftenvarer; thi de Aftenvarer, der bestaae i hele Rækker af Tørklæder, men som endnu ikke ere klippede fra hverandre, ere naturligviis ligesaa fuldt Aftenvarer som de, der ikke saaledes ere trykkede med afspæede Former som Tørklæder. — Den ærede Rigsdagsmand har ytret den Tvivl, om 25 Pd. ikke skulde være et temmelig lidet Quantum at forlange som Tilskrivning til Creditoplaget (Sngstrup: Nei, for stort.) Ja, det Argument, jeg har for 25 Pund, passer lige godt hvad enten det ansees for stort eller for lidet, thi der er som Norm for denne Størrelse valgt den samme, som tidligere bestod for hvide Bomuldsmanufacturvarer; her var nemlig accurat det samme Forhold, 25 Pund som Tilskrivning og 5 Pund som Frastrivning, og i Mangel af Erfaring fra nogen anden Varefort er netop dette Forhold fulgt for denne Vare. — Det er fremdeles bemærket, at Tolden paa Klædevarer skulde være for høi, og det er navnlig fremsat som en Formening, at den mulig kunde taale en Nedsættelse til 3 Mk. p. Pd., altsaa 50 Rbd. p. 100

Pd., istedetfor 66 Rbd. 64 s. pr. 100 Pd., som derfor er opført i Lovudkastet. Regjeringen har selv tidligere været af den Anskuelse og fremsat et Forslag i den Retning, at Tolden for de Klædevarer, hvorom her er Spørgsmaal, kunde taale Nedsættelse; det var nemlig i det Forslag, som blev forelagt Provindstilstænderne i Aaret 1846, hvor der blev foreslaaet en Nedsættelse til 60 Rbd., hvormed tillige var forbunden en Sammendragning af de 2 Vareclasser, som nu ere adskilte, og som Stænderne androg paa fremdeles at maatte forblive adskilte. Dengang blev det meget stærkt fremhævet, at 60 Rbd. var temmelig lidet til Beskyttelse for den indenlandske Fabrikation; jeg er imidlertid af den Mening, og er istand til at begrunde denne Mening, at 60 Rbd. maa ansees for en tilstrækkelig Beskyttelsestold. Derimod vil jeg meget drage i Tvivl, om det vilde være tilraadeligt, strax at begynde med en Nedsættelse til 50 Rbd. pr. 100 Pd. Regjeringen er bleven staaende ved den Nedsættelse, som foreligger, for gradeviis at nærme sig det Maal, hvortil jeg antager, man i en følgende Tarif vil komme, nemlig at gaae endnu yderligere ned med disse Varer end til 50 Rbd. pr. 100 Pd. og at gjøre det muligt at slaae dem sammen med den sidste Klasse af udne Varer, som er foreslaaet fortoldet med 41 Rbd. 64 Sk. pr. 100 Pund. — Naar den samme ærede Taler har ytret Tvivl om, at Toldvæsenet maaskee vilde ansætte halvuldne Varer til den høiere Toldfats istedetfor til den lavere, som den efter hans Mening burde fortoldes efter, saa troer jeg, at han i den Henseende ikke behøver at være nogen Frygt, thi det er netop Meningen med det nye Udcast, at man strengt vil urgere Ordet „valket“, og en saadan Behandling af Klædevarer, at de kunne siges virkelig at være valkede, og ikke blot vaskede, lader sig, efter hvad der hidtil er bekendt, ikke godt iværksætte, naar der er Bomuld i dem, idetmindste maatte det være i en saa ubetydelig Quantitet, at det ikke kunde komme i Betragtning; det vil altsaa være den Omstændighed, om en Vare er valket eller ikke, som vil afgjøre, om den skal henføres til den lavere eller til den høiere Told, og jeg troer, at det i den praktiske Udførelse vil vise sig, at der vil